

1. Àrea d'identificació

1.1 Codi de referència

FP AG (2019)

1.2 Nivell de descripció

Inventari per sèries

1.3 Títol

Ángeles Gulín Domínguez

1.4 Data/dates

Dates de creació: 1959-2016

Predomina: 1971-1980

1.5 Volum i suport

Pre-tractament:

El fons ha arribat en caixes, amb la documentació de la col·lecció de Santiago Vela. El tractament inicial va ser separar-los i a continuació agrupar la documentació segons la seva tipologia (programes de mà, fotografies, correspondència, premsa, etc.). Destacar que les fotografies es trobaven més o menys agrupades per espectacles i amb anotacions al revers facilitant d'aquesta manera la catalogació.

Tipologies predominants al fons:

Programes de mà, fotografies i retalls de premsa.

Post-tractament arxivístic:

Quantitat de caps: 7 caps d'arxiu

2. Àrea de context

2.1 Nom del/s productor/s

Ángeles Blancas (filla de Ángeles Gulín) i Santi Vela (amic personal de Ángeles Gulín)

2.2 Història

Ángeles Gulín Domínguez (Ribadavia, Ourense, 14 de febrer de 1939 - Madrid, 10 d'octubre de 2002) va ser una destacada soprano espanyola.

Des de ben petita va sentir la passió pel cant gràcies al seu pare, director de la banda local del poble. Les dificultats econòmiques posteriors a la guerra civil van fer que tinguessin que emigrar a Montevideo, a on acabaria formant-se en cant al Conservatori. La seva primera actuació va ser amb 20 anys al Teatre Solís cantant la Reina de la Nit de *La flauta màgica*. A continuació, l'any 1961 va cantar a dos funcions: *Maruxa* i *Marina*; representacions a on va

conèixer al baríton espanyol Antonio Blancas amb el que posteriorment contrauria matrimoni i tindrien una filla, Ángeles Blancas, també soprano. De seguida ambdós van marxar a Brasil, després a Barcelona i per últim a Alemanya, a on ell aconseguiria un contracte fix a Düsseldorf després de guanyar el primer premi al Concurs de Munic de l'any 1965.

D'altra banda, Ángeles va debutar l'any 1967 a Düsseldorf cantant *El sombrero de tres picos*, moment pel qual quedaria lligada al Teatre de Düsseldorf i Duisburg a on representaria *Simon Boccanegra* i *Cavalleria Rusticana*. A l'abril del 1968 Ángeles es presentaria a Busseto al Concurs *Voci Verdiane* on guanyaria el primer premi. Aquest guardó li va permetre entrar al món de l'òpera italiana i li va donar l'oportunitat de debutar a Parma cantant l'òpera de Verdi *Stiffelio*. Així mateix, el gran reconeixement l'aconseguiria a La Fenice de Venècia amb *Il Corsaro*, *La Wally*, *Nabucco*, *Fernand Cortez* i *Manon Lescaut*.

A partir d'aquest moment actuarà a diversos teatres d'arreu del món: l'any 1968 al Teatro Real de Madrid fent una versió de *La vida breve*, l'any 1970 al Liceu interpreta *Aida* al costat de Pedro Lavirgen i *La Gioconda* al Teatro de la Zarzuela de Madrid, l'any 1972 debuta al Teatro San Carlo de Nàpols amb l'obra *Stiffelio* i, l'any 1976 al Teatre de l'Òpera de Roma canta *La forza del destino*, entre d'altres.

Des de molt jove va sofrir d'insuficiència renal, malaltia que la faria sotmetre's l'any 1986 a una operació de trasplantament de ronyó. Tanmateix, el 12 de juliol del 1987, durant els assajos de Turandot al Festival de Torre dei Lago (Itàlia), va sofrir un vessament cerebral que li faria tancar definitivament la seva carrera professional als quaranta-vuit anys. Tot i així, decidiria dedicar-se a donar classes de cant.

El 10 d'octubre del 2004, dos anys després de la seva mort, es va realitzar al Liceu de Barcelona l'*Homenatge a Ángeles Gulín* i un audiovisual commemoratiu, actes a on participarien familiars i amics.

2.3 Història arxivística

Els fons l'han reunit Ángeles Blancas (filla) i Santi Vela (amic personal)

2.4 Dades sobre l'ingrés

Data d'entrada: 2019
Data del contracte: octubre 2019
Persona transmissora: Ángeles Blancas
Vincle o lligam amb el productor: filla
Fórmula jurídica d'ingrés: donació

3. Àrea de contingut i estructura

3.1 Abast i contingut

La documentació està formada principalment per programes de mà i fotografies que formen part de la seva activitat escènica com a soprano. En menor mesura trobem documentació relacionada amb la seva activitat personal i familiar, com són fotografies o correspondència. Tot plegat ens aporta una àmplia visió de la trajectòria professional de la soprano.

3.2 Informació sobre avaluació, tria

S'eliminen els duplicats d'acord amb la Política de Desenvolupament de les Col·leccions del MAE

3.3 Increments

No es preveuen

3.4 Sistema d'organització

La documentació s'ha organitzat en 9 àrees, seguint el quadre de classificació que respon als criteris de classificació tipològica i temàtica, tot adaptant-les a les característiques del fons. Destacar la creació d'un apartat a on encabir documents que entrarien dins de l'activitat escènica d'Antonio Blancas, el seu marit.

4. Àrea de condicions d'ús i accés

4.1 Condicions d'accés

Normativa del fons de reserva

4.2 Condicions de reproducció

No tenim drets de les fotografies. Us per recerca i docència.

4.3 Llengües i escriptures dels documents

Català, castellà, italià, francès, anglès i alemany.

4.4 Característiques físiques i requeriments tècnics

Els documents es troben en bones condicions.

4.5 Instruments de descripció

Inventari.

5. Àrea de documentació relacionada

5.1 Existència i localització dels originals

Centre de Documentació i Museu de les Arts Escèniques.

5.2 Existència i localització de reproduccions

Es desconeix l'existència de reproduccions en altres centres.

5.3 Documentació relacionada

Col·lecció Santi Vela.

5.4 Bibliografia

Bibliografia consultada per a descriure el fons:

6. Àrea de notes

6.1 Notes

Tot i que la donació l'ha fet Ángeles Blancas, la seva filla, gran part del material el tenia Santiago Vela, l'autor de la seva biografia; aquest entrega la documentació juntament amb la seva pròpia col·lecció dedicada al món operístic i el fons de Raimundo Torres.

Santiago Vela ha estat molt lligat al món de l'òpera gràcies a la seva passió per la lírica, fet que l'ha portat a col·laborar amb el Teatre del Liceu en diferents homenatges.

La primera vegada que va veure una actuació d'Ángeles Gulín va ser al Liceu de Barcelona el 10 de novembre del 1970 i des d'aquell moment es va convertir en un fidel seguidor i gran amic de la família.

Antonio Blancas, el marit de la soprano, li va deixar una gran quantitat de programes de mà que conservava de l'època perquè ell pogués treballar en la cronologia de l'artista que va incloure al llibre. A més, Santiago Vela va anar recopilant diferent documentació sobre l'artista, com per exemple la premsa del moment, fotografies, etc.

D'aquesta manera, observem un tractament de la documentació per part de Santiago Vela, que en alguns casos ha ajudat en la catalogació de la documentació i en altres ha dificultat la distinció de la pròpia producció de l'artista.

7. Àrea de control de la descripció

7.1 Autoria i data/es

Ana Gómez Bono (Conveni de cooperació amb la Facultat d'Informació i mitjans audiovisuals).
05/03/2020.

7.2 Fonts

La pròpia unitat de descripció i la bibliografia consultada per a descriure el fons.

7.3 Regles i convencions

[Nodac](#)

7.4 Paraules clau

Ángeles Gulín; soprano; soprano espanyola; cantant d'òpera; òpera; Antonio Blancas; Ángeles Blancas; Santiago Vela.